

اگر امروز کسی ادعای ملاقات با امام زمان را داشته باشد در کشور و نظام ایران با او چه برخوردی می شود؟ به یقین او را کذاب می نامند. پس چگونه میتوان بسیاری از ملاقات هایی را که در کتب مختلف دینی و مذهبی آمده را پذیرفت و باور کرد؟

جواب

باسلام خدمت شما دوست عزیز

ما دو نوع ملاقات داریم که یکی از آنها صحیح و معتبر است و اشکالی بر آن وارد نیست و یک نوع دیگر است که غیر صحیح است که ما هر دو آن را شرح میدهم تا مطلب روشن شود

۱ - ملاقات با اراده امام زمان ویا صلاحید امام زمان علیه السلام است و شخص ملاقات کننده خود

اراده ای در ملاقات ندارد به این معنا که زمان مکان مدت و تعداد دفعات ملاقات به دست امام زمان است نه شخص ملاقات کننده در این نوع از ملاقاتها و دیدارها شخص نمیتواند با اراده خود ملاقات را تکرار کند یا مثلا بگوید من فلان روز با حضرت دیدار خواهم کرد این نوع ملاقات صحیح است و معتبر و برای بسیاری از بزرگان و عرفا و علما اتفاق افتاده است و داستان آنها را علمای بزرگی همچون علامه مجلسی در بحار الانوار و میرزای نوری در نجم الثاقب و شیخ صدوق در کمال الدین و.. نقل کرده اند البته این نکته قابل توجه است در مورد رویت های حقیقی ملاقات کنندگان معمولا کتمان این امر میکنند و برای هر کسی بیان نمیکند آن که را اسرار حق آموختند مهر کردند و دهانش دوختند. و عموما یا بعد از مرگشان توسط نزدیکان مشخص میشود و یا شاگردان نزدیک آنها مطلع میشوند اما روشن است کسی که ملاقات خود را در ملاء عام جار میزند و این امر معنوی را طعمه مقاصد مادی میکند مورد اتهام است.

۲ - ملاقات با امام زمان علیه السلام با اراده و اختیار شخص ملاقات کننده است و مستمر به این معنا که شخص هر زمان که بخواهد میتواند به محضر حضرت مشرف شود و حضرت را ملاقات کند که این مردود است و طبق توقیع امام زمان علیه السلام به علی بن محمد سمري آخرین نایب حضرت در غیبت صغری کذاب است:

وسیاتی شیعتی من یدعی المشاهدة الا فمن ادعی المشاهدة قبل خروج السفیانی والصیحة فهو کذاب

مفتی ...

الغیبة شیخ طوسی ص ۳۹۵ - احتجاج شیخ طبرسی ج ۲ ص ۲۹۷

بدانی هر کس ادعای مشاهده (ارتباط دائم) داشته باشد دروغ و افترا زننده است.

این عبارت تند حضرت نسبت به مدعیان رویت و ارتباط به این علت است که جلوی شیادان و حقه بازان و دروغگویان که قصد سوء استفاده از عقاید و احساسات مردم دارند گرفته شود تا هر کس و ناکس نتواند ادعای ارتباط کند و مردم را فریب دهد و دیگر اینکه بعد از اتمام غیبت صغری ویا شروع غیبت کبری راه ارتباط مستقیم با حضرت طبق مصالح غیبت مسدود شد چرا که فلسفه غیبت خفاء و عدم دسترسی است و اگر قرار باشد هر کس بتواند با حضرت ارتباط داشته باشد و ارتباط را به اطلاع همه برساند خلاف مصلحت و فلسفه غیبت عمل شده است.